

2007. MÁJUS

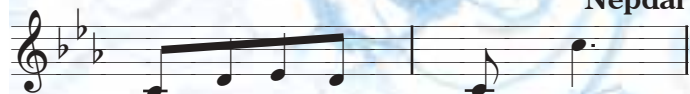
HARMATCSEPPEK FÉNYLŐ GYÖNGYE,
VALAMENNYI ÖT KÖSZÖNTSE.

Szivarvány

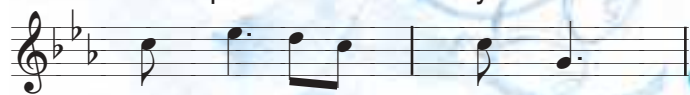

Apámért s anyámért

Népdal

A- pá-mért s a- nyá- mért

mit nem cse-le- ked- ném:

Ten- ger- nek a hab- ját

ka- nál- lal le- mer- ném.

Tenger fenekiből gyöngyszemeket szednék,
Apámnak s anyámnak gyöngybokrétát kötnék.

SZILÁGY TOSA KATALIN rajzai

HORGAS BÉLA

Gyöngyvirág

Mit üzen a gyöngyvirág?
Meddig tart a jóvilág?

Hétfőn hív alvó hó-harangot,
kedden kér zöld-leveél trombitát,
szerdán száll négylovas hintóba,
csütörtökön csönget csészén és kilincsen,
pénteken pántlikát köttet derekára,
szombaton és vasárnap
gyöngyöt szór a világnak.

MADÁR JÁNOS

Arany- suhánású

Napot,
folyók
kék arcát,
egeket,
néked adom
a távoli
hegyeket,
Anyám;
erdőt,
mezőt,
a tavasz minden ágát,
csillagok legszebb virágát!

MESE A KIS GIDÓRÓL

MÓRA FERENC nyomán

Elmondok nektek egy szép mesét a kis gidóról. Nagyon szerette azt a kis gidót az édesanyja. Feltette még a fúvó széltől is, friss hajnali harmatban fürdette meg minden reggel, fehér rózsalevél-törülközővel törülgette gyöngye arcocskáját, pillangós mezőről selyemfüvet hordott neki, ezzel etetgette.

Varrt neki szivárványszín labdát, hozott neki a vásárról fütyülős lovat, kerekest. Jávorfából metszett ágat, csinált belőle furulyát, s megtanította furulyázni. Olyan szép nótákat fújdogált rajta a kis gidó, hogy a mókusok ott hagyták a mogyorót, fáról fára szökdelve mind odamentek hallgatni a furulyaszót. Még a pintyőke is, a rigó is szívesen hallgatta.

Ott laktak az erdő szélén, zöld fák között.

Azt mondja egyszer az öreg kecske a gidónak:

– Elmegyek a pillangós mezőre füvet szedni. Elfogyott az elemózsiánk. Zárd be jól az ajtót, be ne eressz senkit.

Elment az öreg kecske. Egyszer csak kopogtat a nagyfogú farkas. Szép szavakkal hízeleg:

– *Eressz be, bocsáss be, aranyos szép szentem! Zöld erdőben fehér gyöngyvirágot szedtem.*

De a kis gidó nem hitt a mézes-mázos szónak.

A nagyfogú farkas kerül-fordul, s megint csak kopogtat:

– *Eressz be, bocsáss be, tudom, örülsz mostan, Aranyskatulyában sárga cukrot hoztam.*

Beszélhetett a koma bármilyen szépen, a kis gidó csak nem bocsátotta be.

A nagyfogú farkas kerül-fordul kettőt, s megint visszatér:

– *Eressz be, pántlikát hoztam a nyakadba, Szép piros pántlikát, ezüst csengő rajta.*

Hiába minden ígéret, nem nyílt meg az aj-

tó, mert a kis gidónak csak az édesanyja intése csengett a fülébe.

A nagyfogú farkas haragosan morogta: „Lám, lám, ennek a kis gidónak több esze van, mint gondoltam. Megfogadja az édesanyja szavát.”

Nem is próbálta meg többször, nekiiramodott a erdőnek. Az öreg kecske hazafelé jöttében megtudta, hogy mi történt. Szaladt egyenesen a vadász bácsihoz. A vadász nem nyugodott addig, míg a nagyfogú komát meg nem találta a bokrok közt.

– Bum, bum, koma, jó napot! – szólt a puska jó nagyot.

Volt aztán nagy vígság. Az öreg kecske ezerszer is megcsókolta szófogadó fiacskáját. Mindjárt meg is fürdette friss hajnali harmatban, fehér rózsalevél-törülközővel törülgette gyöngé orcáscskáját, pillangós mezőről hozott selyemfüvel etetgette.

A kis gidó aztán elővette jávorfurulyáját, s olyan szép nótákat fújdogált el rajta, hogy a mókusok mind otthagyták a mogyorót, oda mentek hallgatni a furulyaszót. A pinyőke is, a rigó is hallgatta, s minden nóta után ezt dalolgatták:

– Éljen soká a gidó!

CSEH KATALIN

Altató

Aludj, aludj, szentem,
Csillagcsipkés csendben.

Aludj, aludj, kincsem,
Hold rád álmot hintsen.

Aludj, aludj, gyémántom,
Éj őrizzen, ég áldjon.

Fény-köntös a mindenségem,
Aludj, aludj, mindenségem.

MAJTÉNYI ERIK

Csokor

Kicsi csokrom, tarka csokrom
úgy kötöm, hogy mosolyogjon.
Minden egy szál virágja
kacagjon az anyámra.
Minden kelyhe neki nyíljon,
csillag üljön minden szirmon,
harmatcseppek fénylő gyöngye,
valamennyi őt köszöntse.

IVÁNYI MÁRTA

Anyák napjára

(Nagyanyónak)

Halkan, puhán szirom pereg,
Simogatja öreg kezéd.
Piros szegfű, halvány rózsza
Téged köszönt, Nagyanyóka.

KOCH VALÉRIA

Szeretet

„Ilyen nagyon szeretlek”,
mondta mamájának a kisfiú,
és ökölbe szorította a kezét.

„Én meg ilyen nagyon”,
mondta a mama,
s gyöngéden kisimogatta
a görcsös kis ujjakat.

TOMOS TÜNDE rajzai

A TULIPÁNNÁ VÁLTOZOTT KIRÁLYFI

Népmese

Volt egyszer egy király, annak volt egy fia. Azt mondta egyszer a fiú az apjának:

– Édesapám, én most elmegyek, és addig vissza sem jövök, míg meg nem találok a legszebb lányt a világon.

– Járj szerencsével, édes fiam – mondta az apja.

Ment, mendegélt a királyfi, útjában sűrű erdőbe tévedt. Egy túskebokban varjú károgtott kétségbeesetten, sehogy sem szabadulhatott a tüskés ágak közül. A királyfi kiszabadította, az meg így szólt hozzá:

– Húzz ki egy tollat a szárnyamból. Ha valaha bajba kerülsz, röptsd a levegőbe, nyomban ott leszek, és segítek rajtad!

A királyfi eltette a varjútollat, s ment tovább. Egyszer csak látja ám, hogy halacska vergődik az egyik kiszáradt keréknyomban. A királyfi megszánta, elvitte a tóhoz, beledobta. Az meg így szólt hozzá:

– Vegyél le a hátamról egy pikelyt, s ha valaha bajba kerülsz, dobd a vízbe, nyomban ott leszek, segítek rajtad!

Ezután meg egy öregembert látott meg a királyfi, szomjas volt az öreg, meg éhes is. A királyfi jó szível megitatta, megetette, az pedig így szólt hozzá:

– Tépd ki két hajszálamat, s ha valamikor bajban leszel, ereszd csak szélnek, nyomban ott leszek.

Ment tovább a királyfi. Harmad-

FORRÓ ÁGNES rajza

napra egy falu határába ért. A falusiaktól meghallotta, hogy lakik itt egy öreg király. Van annak egy világszép lánya, de ha azt valaki feleségül akarja venni, a kérőnek úgy el kell bújni, hogy a királylány ne találja meg. „No, ezt én megpróbálom” – gondolta a királyfi. El is ment a királykisasszonyhoz, feleségül is kérte. A lány megmondta neki, hogy ha el tud bújni úgy, hogy ő nem találja meg, hát a felesége lesz. Háromszor próbálkozhat.

No, a királyfi a levegőbe dobta a varjútollat. Jöttek a varjak se-regestől, föl vitték egy magas hegy tetejére. De a királylány egye-nesen odament, meg is találta, ki is nevette a királyfit.

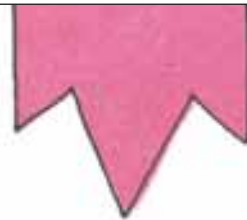
Másnap a tóba dobta a pikkelyt. Partra úszott egy hatalmas hal, annak a hasába bújt a királyfi. De jött ám a királylány merítőháló-
val, kifogta a halat meg a királyfit, és még ki is nevette.

Harmadnap szélnek eresztette a két hajszálat. Jött az öregem-ber, megcirógatta a királyfit, az nyomban tulipánná változott, és az öregember a kalapja mellé tűzte.

Kereste a királylány a kérőjét, de hiába. Estére ki is hirdette, hogy ő bizony nem találja. Akkor a szépséges lány elé állt az öreg-ember, s a kezébe adta a piros tulipánt. A szép lány még meg is csókolta a virágot, erre az nyomban újra királyfi lett.

– Te az enyém, én a tied – mondta a királylány.

Mindjárt meg is tartották a lakodalmat. Így vette el a királyfi a világ legszebb lányát.

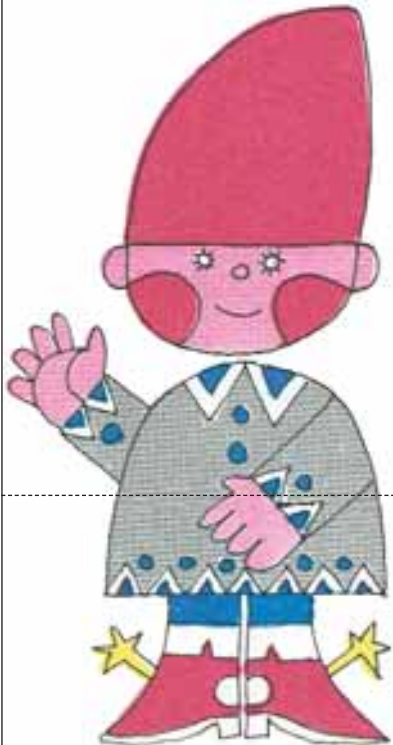

Vágd le ezt a csíkot a lapról, fordítsd meg, a pontok mentén tűrd be, és nyisd-csukd a versike szerint:

**Volt egyszer egy paprika,
paprikából Jancsika,
Jancsikából kiskirály,
kiskirályból tulipán.**

Csiki- csuki

DEMÉNY PÉTER Ágóbágó álma

Apa, apa,
volt egy boszorkány-anyuka,
így lógott rajta a ruha,
de azért fiatal volt, apa,
elrabolt engem töletek,
és volt ott még két kisgyerek,
vagy nem is kettő, huszonhárom,
és mind egy ágyon,
jó, egy *ágyban*,
és apa, nem volt víz a házban,
mert nagyon bedugult a cső,
és apa, volt egy tigrisnő,
de nem is, egy tigrisférfi,
de akkora, hogy a ketrec
rácsai között alig fért ki,
és reggel enni adtunk neki,
és félttem tőle, jaj, apa!

Néha elveszítjük a fejünket...

KERESD MEG,

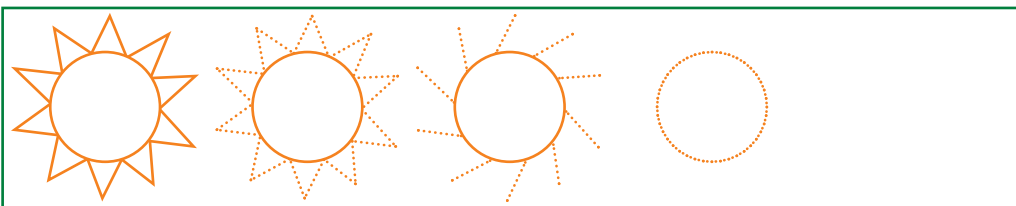
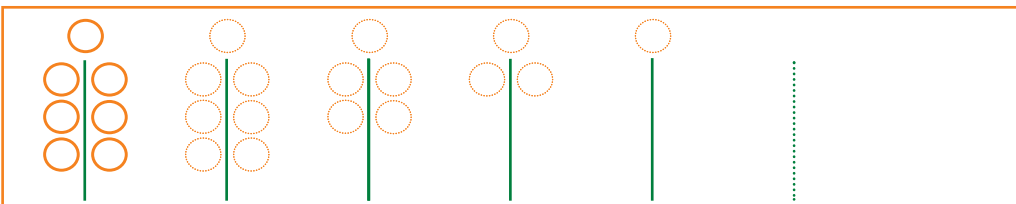
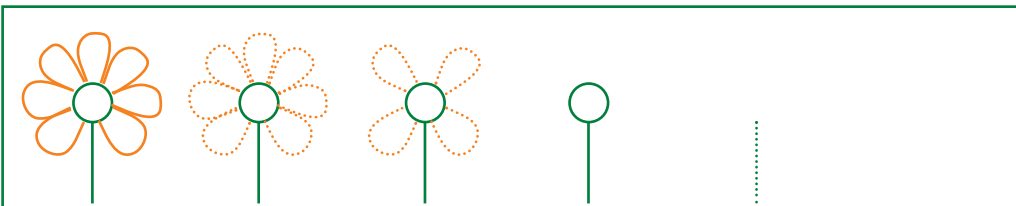
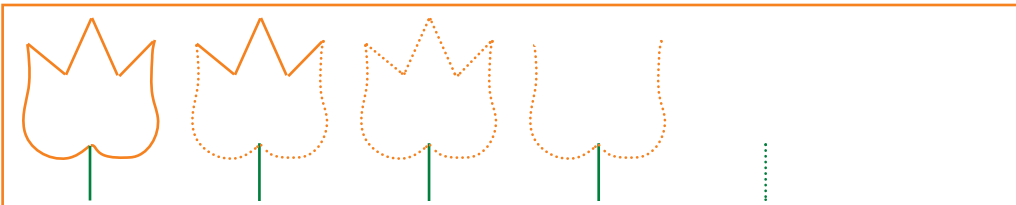
melyik fej melyik anyukához
tartozik, és azt is, kinek mi
illik a kezébe.

És volt neki két kislány,
de aztán megszöktünk, apa,
és láttam anyát a Billában,
és hozzá szaladtam, aha,
és hazaértünk, és itthon én
mind, mind megettem a levest,
és a boszorkány-anyukának
küldtem egy gonosz SMS-t.

MÜLLER KATI rajzai

FOLYTASD

a megkezdett mintákat.
Színezd ki a sorokat.

Elhozta az Isten
Piros Pünkösöd napját.
Mi is meghordozzuk
Királyné asszonykát.

Nem anyától lettem,
Rózsafán termettem,
Piros Pünkösöd napján
Hajnalban születtem.

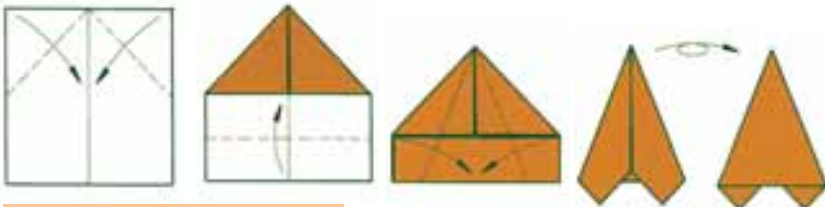
Mert a piros rózsza
Hajnalban virágzik,
A mi királynénknak
Kezébe adatik.

SZÍNEZD KI

a tulipános
madonnát.

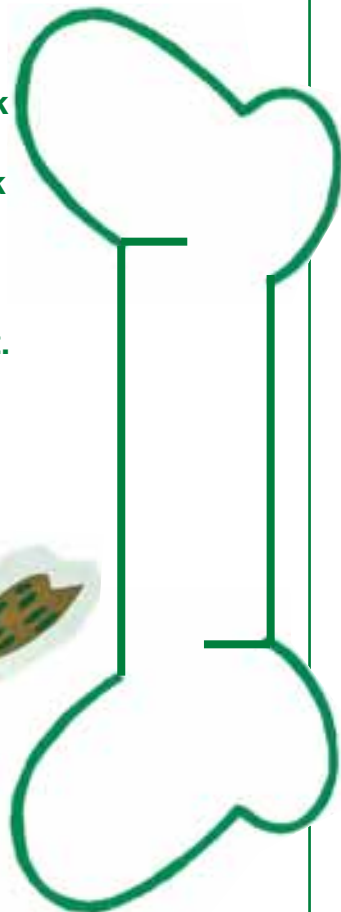
Korondi minta, KOCSI MÁRTA rajza

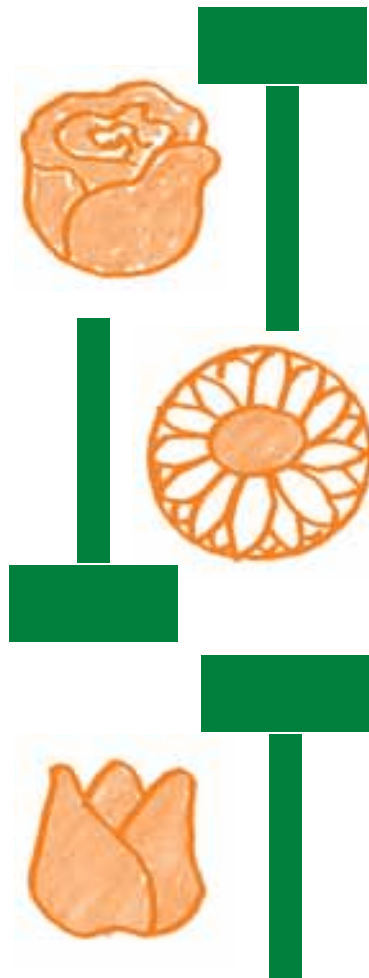

Ha többféle papírból hajtogattok jó sok alapformát a fenti rajz szerint, csodás virágokat alakíthattok ki anyák napjára.

A csíkmenasági IV. osztály ajándéka

Vágjátok körül a pillangót, a vastag vonalak mentén nyisszantsátok be, és csúsztassátok egymásba a szárnyak tövét. Az ujjatokra húzva vagy cérnára fűzve röptessétek.

Vágjátok körül a nagy négyzetet. A három vastag szakaszt metsszétek be. Vágjátok ki a szárakat, és bújtasátok ki egy-egy résen úgy, hogy a hegye túl, a talpa ezen az oldalon legyen. Keressétek meg, melyik tőhöz milyen virág illik, és ragasszátok a szár végére. Az apró pöttyös vonal mentén hajtsátok kettőbe a lapot, és csak a pöttyözött csík mentén ragasszátok is össze. A virágok a naptól, ti édesanya mosolyától nőttek nagyra.

A 14. oldalon megismert alapformából többféle méretet tűrve készült a vidám manó.

Én kis kertet kertettem

A gyermekek kézen fogva körbe járnak, a „szél-szél”-re körbe szaladnak, majd a „hú”-ra leguggolnak, és ujaikkal a földön dobolva utánozzák az eső kopogását.

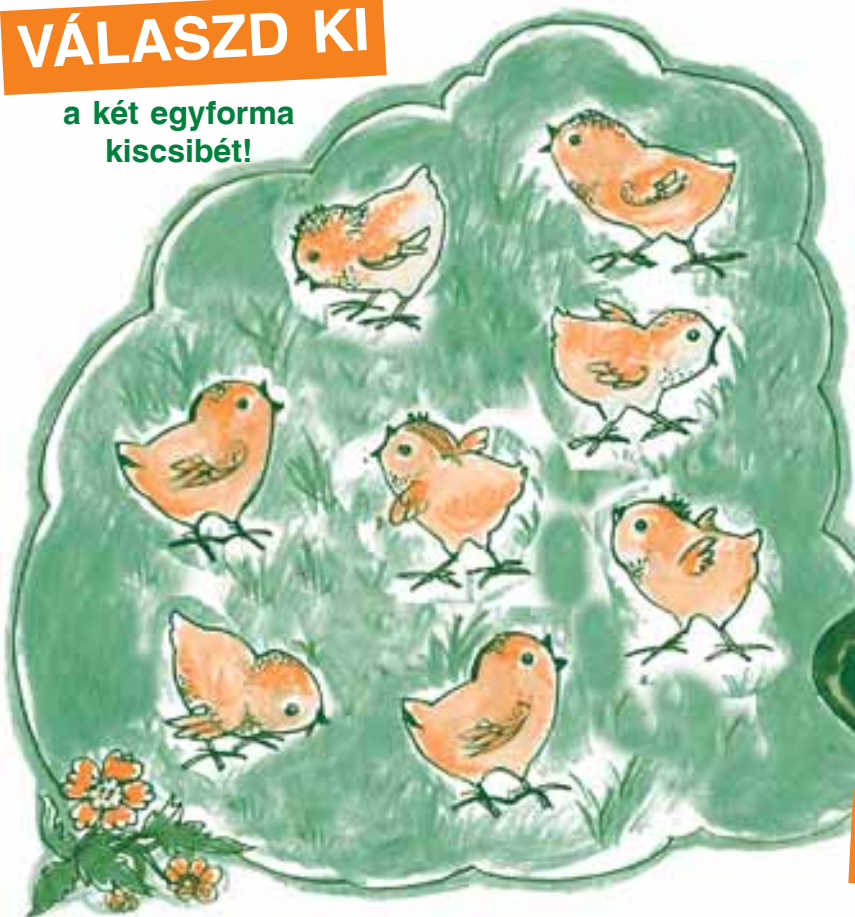

Szivárvány-POSTA

Kedves gyerekek! Nézzetek körül, milyen színes, zsi bongó és illatozó a kert, a park, a rét, az erdő. Ilyen vidám és élettel teli a mi szívünk és levéllel teli a postaládánk. Megtuttuk, hogy a **szalárdi I. B** osztály együtt karneválozott a Manócska Óvoda csemetéivel. **Bács Szidónia** Étfalva-Zoltánból hírül adja, hogy meggyógyult a letört csőrű uzoni gólya, Uzonka. Csak úgy sereglenek köréje a kíváncsi látogatók. Köszönjük mindenkinek, aki rajzban vagy szóban mesél nekünk a tavaszról, az ünnepekről, az érdekesebb eseményekről: **Bács Levente, Mákszem Tamara**, Csíkszentdomokos; **Farkas István**, Egrestő; **Mák Alexandra**, Vámfalu; **Barátosi Botond, Dés**; **Zámbó Illés**, Kupuszina (Szerbia); **Gödri Tünde**, Brassó; **Oláh Csongor**, Szatmárnémeti; **Bálint Anita**, Székelyudvarhely; **Gergely Bernadett**, Oroszhegy; a **gyergyóalfalvi**, a **székelyhídi**, a **csíkkarcfalvi** óvodások; a **kolozsvári 2-es Napközi**; a **nagyvárad** Evangélikus Óvoda német csoportja; a **zabolai I. B**; a **kutyfalvi I.**; az **illyefalvi I.**; az **erdődi II. B** osztály; a **marosvásárhelyi** Rebreanu Gimnázium I. F; a **szatmárnémeti** Bălcescu-Petőfi Iskola I. osztálya.

VÁLASZD KI

a két egyforma
kiscsibét!

BÁLINT ÁGNES
IRÉNKE

Juci néném, édesapám nővére csak néha szokott vendégeskedni nálunk, egyébként a fővárosban élt. Egyszer, mikor hazautazott, édesanyám adott vele egy kendermagos jércikét.

– Vidd el, majd levágod, finom paprikást főzhetsz belőle a sógor-nak!

SZÁMOLD MEG,

jut-e mindenik csibének kukorica?

Lajos bácsi, Juci néni férje vegyes érzelmeikkel fogadta a jércikét.

– Ki fogja ezt levágni?

– Majd a szomszédasszony, mert én nem, az biztos.

A szomszédasszony nem volt otthon, a jércike pedig olyan kedvesen nézett Lajcsi bácsira, mintha azt mondta volna: „Meglásd, össze fogunk barátkozni!”

Össze is barátkoztak. Lajcsi bácsi süteménymorzsával etette, elnevezte Irénkének, és kijelentette, hogy soha ne egyen paprikás csirkét, de Irénkét nem engedi levágni.

Irénke ettől kezdve családtagnak számított. Ebéd után felcsipegette az asztal alá hullott morzsákat, de ha kevesellte, felröppent az asztalra is megnézni, nincs-e valami maradék. Később annyira elszemtelenedett, hogy nemcsak ebéd után, hanem ebéd közben is fellátogatott az asztalra, és kilopta a tányérból a húst.

Késő ősszel tojta az első tojását. A cserépkályha mögötti homályos zugba járt tojni, s utána olyan harsány kotkodálásba kezdett,

hogy visszhangzott tőle az ötemeletes pesti bérház. Ezért azután – bármennyire is fájlalta Lajcsi bácsi – Juci néném visszaszállította Irénkét nagymamához. Tavaszra megkotlott, és büszkén vezetgette tizenkilenc kis kendermagos csibéjét.

ZÁGONI BALÁZS

Pesti mese

Apa olyan rég elutazott Budapestre, hogy Barni már tízet is aludt azóta, ha a sötét alvásokat és a függönyös alvásokat is beleszámítjuk. Most Anya megint behúzta a sötétítő függönyt, ami nem jelentett semmi jót.

– Muszáj aludni, Barni fiam, holnap korán reggel megyünk Apához Budapestre.

– Egy kicsit alszom, de nem sokat – mondta Barni, de nem tudott elaludni. Egyre több gondolat kavargott a fejében, és egy idő után megkérdezte:

– Anya, Budapest Vásárhelyen van?

– Nem – mondta Anya, és kacagott.

– Akkor a tengeren van?

– Nem. Aludj, és holnap meglátod.

Este Barni külön imádkozott Budapestért és a Vonatért, amivel majd utaznak.

Reggel Anya ébresztette, egy-kettő felöltöztette, s közben azt hajtogatta, hogy sietni kell, mert elmegy a vonat. Beugrottak egy taxiba, s mire Barni a fél szemét kinyitotta, már kint is voltak az állomáson. De a vonatállomás üres volt és csendes. Egyetlen vonat sem állt a síneken.

Barninak kinyílt a másik szeme is, legörbült a szája, és egy nagy könnycsepp gurult le az arcán. Anya észrevette, és leguggolt hozzá.

– Ne sírj, Barni, még nem jött meg a vonat. Vásárhelyről fog jönni, képzeld.

– Igen? – nyílt tágra Barni szeme lelkesen.

– És akkor rajta lesz Bé tata és Ika mama és Örsi és Csenge és Abigél?

– Nem, ők nem jönnek Budapestre – mondta Anya.

Ekkor nagy zakatolással feltűnt a vonat. Barni félig Anya kabátja mögé bújt úgy, hogy csak a feje látszott ki. Amikor közel ért, és sípolt egy nagyot, Barni még jobban Anya mögé bújt, és most már csak az egyik szemével látta a Vonatot. Amikor a Sárga Mozdony nagy zakatolással elszáguldott előttük, Barni úgy eltűnt, hogy ha a mozdonyvezető bácsi kinézett volna, csak Anyát látja a peronon állni. A Vonat nagy csikorgással megállt, és Barni hirtelen előbújt, megfogta Anya kezét:

– Szálljunk fel Anya, mert elmegy a Vonat – mondta és húzni kezdte Anyát.

Útközben Barni annyi vonatot látott, amennyit életében még soha, egyetlen képeskönyvben sem. Látott tehervonatot fával megpakolva, és sok olajos vagon, meg egy nagyon-nagyon hosszú vonatot, amit három mozdony húzott, és teherautók voltak rajta. Ezen kívül

látott ablakos vonatot is, amiben emberek ültek, és egy vicces kicsi vonatot, amely olyan volt, mint egy sárga ÁRO kocsi, volt benne négy ülés, és a síneken ment. Pontosabban nem ment, állt, a bácsik meg mind mellette ültek, és szalonnát ettek.

Egy idő után Barni nagyon elfáradt, és elaludt. Csak akkor kezdett moccani, amikor Anya megsimogatta a homlokát.

– Ébredj, Barni, Budapesten vagyunk. Mindjárt találkozunk Apával!

– Hol van Apa? És hol van Budapest? – kapkodta Barni a fejét türelmetlenül.

– Hát ez itt mind Budapest!

Befutottak egy nagy üvegfedél alá, és a vonat megállt. Apa várta őket, ölebe kapta Barnit, és jól megforgatta. Ilyenkor Barni nagyon-nagyon meg szokta ölelni Apát, annyira, hogy Apa néha köhögni kezd, és azt mondja, hogy „levegőőőő!”. Aztán Apa letette Barnit, és Anyát ölelte meg. Barni körülnézett, és elámult, mennyi sín és mennyi vonat van ezen a Budapesten! Aztán újabb meglepetés érte: a Sárga Mozdony helyett most egy piros mozdony volt a vonat elején.

– Anya, hova lett a mi Sárga Mozdonyunk? – kérdezte, de Anya és Apa nem figyeltek rá.

– Hova lehetett? – gondolkozott. – Elfáradt? Vagy megbetegedett, és kiségitette a piros barátja?

Egy nagy kapun keresztül kiléptek az utcára.

– Ne menjünk ki Budapestről! – tiltakozott

Barni.

Apa és Anya kacagtak.

– De hát ez nem Budapest, ez csak a pályaudvar! – kacagott Apa és Anya.

– Barni, az utcák is Budapest, meg a házak is, meg ez az egész város – magyarázta Anya.

Barni eltöprengett ezen, de sok ideje nem volt, mert nagy csörömpöléssel egy hosszú

sárga villamos futott be eléjük. Olyan hosszú, amilyent még életében nem látott.

– Oda akarok menni! – kiáltott Barni, de akkor már Apa és Anya két kezétől felkapta, és repítették is. Éppen csak felszálltak, és máris berregett a csengő, csukódtak az ajtók. Barni a sofőr bácsi fülkéje mellé került, és ha lábujjhegyre állt, belátott az ablakon a fülkébe, sőt látta a szembe jövő autót is az első ablakon keresztül. A vezető bácsi meghúzott egy fogantyút, a villamos elindult. A bácsi ekkor beleszólt a mikrofonba, és valami olyasmit mondott, hogy „az otthonom következik”. Barni elgondolkozott:

– Ezek szerint a sofőr bácsi itt le fog szállni? De akkor ki vezeti tovább a villamost? Vagy csak mindig bemondja az utasoknak, hogy hol lakik? Biztos meg is mutatja nekik...

*(Folytatás a júniusi
lapszámban)*

UNIPAN HELGA rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

Vasúton

Talpfa, kavics, oszlop, drót.
Ez a piros itt a vészfék.

Anyu szólt,

 hogy meg ne húzzam.

Azóta hiába

fut a ház, a kert, az út,

kanyarog az alagút,

száll a gólya, rág a kecske,

villanydróton ring a fecske,

ülök, mint egy zsák kukac,

jobb fülemnél, bal fülemnél

egy-egy manó vigyorog,

azt kérdezi, azt suttogja:

ha meghúzom, mit kapok?

Van-e kedvenc hónapotok az esztendőben? Mert az enyém – május.

Az én öreg barátom, akitnek leveleimet diktálom azt mondja, hogy tulajdonképpen minden hónap gyönyörű lehet, mindeniknek megvan a maga szépsége: az ő kedvenc hónapja fiatal korában a december volt, a Mikulással, a Karácsonnyal, és erre a hónapra esett a születésnapja is. Hát – nem tudom. Énnekem, hiszen tudjátok, nincs születésnapom, én a meséből születtem, és nem is halok meg soha, mint az emberek, hanem elmegyek a lombhul-

lással, és ha egy gyermek valahol talál egy rólam szóló meséskönyvet, elolvassa, megszereti – akkor én rögtön feltámadok számára a lapok közül.

No, de megintcsak magamról fecsegek, holott az

Csiszér Tímea, Barót

én kedves májusomról mondanék inkább valamit: hátha Ti is még jobban megszeretitek ezt a gyönyörű tavaszi hónapot.

Itt, az Erdőben, a Tisztás környékén, a Patak mellett nap mint nap nézzük kedves feleségemmel, Tipetupával, érik-e már a szamóca, az eper. Nem a nagyranőtt kerti eperre gondolok, hanem a hosszabb, vékony száron növekedő és piruló apró szamócára, amit én nagyon szeretek (Tipetupa is egyébként).

Ennek van egy kedves testvére is, amit mifelénk a gyerekek kosepernek hívnak, ez főleg napsütötte, köves hegyoldalakon nő, és édesebb az erdei epernél, szamócánál. Sajnos egyelőre hiába nézem, mert még nem

nagyon pirosodik. Ez lesz a mi első gyümölcsünk itt, az erdőben, utána jön az áfonya, a málna, a vörös áfonya, végül a szeder. Közben érik a vadcsereznye is: kóstoltátok? Hát a vackort? Ezek mind-mind májusban kezdenek nőni-növekedni. De nemcsak ennyi: májusban a legszebbek a virágok itt, az Erdőben, és kedves barátaim, a Vadméhek is ilyenkor kezdenek hordani nekünk egy-egy kis mézet, amiből még télire is elteszünk, fenyőfakaszúba. Csak az a kár, hogy kedves feleségem, Ti-

petupa nem nagyon hagy nekem időt, hogy gyönyörköd-

jem a tavaszban, ebben a csodaszép májusban, mert ilyenkor szedjük a szegfűgombát, óriásiakat takarítunk a szálláson, és csak irigylem Kuku-csit, akit nem látok ugyan, de földtúrásaiból mindig sejtem, hogy merre jár.

Bízom benne, hogy ti is örültök a májusnak. Annál is inkább, mert már nincs messze a szép nyári vakáció!

Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE

Orbán Annamária,
Marosvásárhely

Címlap:
TOMOS TÜNDE

Hátlap: BAK SÁRA,
ZSIGMOND EMESE

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 305. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 1,5 lej**

**A szatmárnémeti Hám
János Iskola III. osztálya**

Nézd, eljött Anyák napja,
Oly kedves vagy, Anyuka.
Élj örökké boldogan,
Mi is veled mindnyájan.
Így köszöntünk vígságban.

Márčuțiu Petra

Rózsa a kezemben,
Ibolya a szívemben,
Édesanyánk napján
Felköszöntlek, anyám.

Márton Fruzsina

**Csákány Erika,
Sepsiszentgyörgy**

Anya, te vagy a legszebb virág,
Nyílj, és tündökölj, szép tulipán!
Aranyszívű, gyönyörű virág.

Bakos Imola

Aranyszívű, kedves édesanya,
Nyílj csak szépen, drága rózsza,
Aranyszívednek nincs párja.

Mares Eszter

Veled vagyok boldogabb,
Isten áldjon minden nap,
Cirógasson napsugár,
Aranyszívű anyukám.

Janicskó Dóra

Galácsi Jeniffer, Szilágyperecsen

A tavasz,
Hogy mindig ravasz,
A madarak is vigyáznak,
Jó puha fészkekben
Fiókáknak beágyaznak.

Nyiri Dalma, Érmihályfalva

Kocsis Anita, Szalárd

Téged Katának hívnak,
Te vagy az én anyukám,
Minden reggel Téged látlak,
Segítesz a tanulásban,
Ezért szeretlek, Édesanyám!

**Tekeres Barbara Zsanett,
Parajd**

Én nagyon szeretem
az anyukámat.

A szívem össze van kötve
az ő szívével.

Ő is nagyon szeret,
mert értem mindent megtesz.

**Bákai Katica,
Szilágyperecsen**

**Lőrincz Krisztina,
Szilágfőkeresztúr**

Etetett, szoptatott,
és vigyázott reám.
Kimosta kis ruhácskámat,
megfürdetett anyukám.
Puha párnába fektetett,
mindent megtett értem,
így vigyázott reám.
Éljen, éljen soká
az én anyukám!

**Szabó Tímea,
Vámosgálfalva**

Vlad Andrea, Kolozsvár

Édesebb vagy egy üveg méznel,
Szebb vagy egy rózsaszálnál.
Mondd, anyuka, miért vagy ilyen
Szép minden nap?
A napra lehet nézni, de rád nem.
Úgy ragyogsz a boldogságtól,
Szebb vagy a holdnál
S minden más csillagnál,
Mert te vagy az én anyukám!

Kozma Viola Noémi, Zabola

**Gyenge Rebeka,
Kolozsvár**

A rózsza piros, de árva,
Van édesanyám, ki drága.
Felnevelt egész mostanáig,
Szeretni fogom mindhalálig.

Deák Tamara, Székelykeresztúr

Cinkesors

Elaludtak
drága kis
kukac-
nyelőink!

Vigyázz rájuk,
én meglátogatom
az árván maradt
rudascinkéket.

Köszönjük,
Szenci.
Örülnek majd
a kis árvák.

Rémes volt!
A vércse
lecsapott, s
elragadta az
apjukat.

Szerencse, hogy
összetartó a rudas-
cinkék nagy családja. A
mieink mellett az árvá-
kat is gondosan
felneveljük.

Később kígyó
közelített a tüskés ágak
közé rejtett fészekhez. Az
árvák anyja betegnek tetette
magát, előtte bukdácsolt,
hogy elcsalogassa
a fészektől. Fiókáit meg-
mentette, de ő
nincs többé.

Csak a kicsik
számítanak. Ők
viszik tovább az
életet.

